

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ рускихъ сніть о 5-бі год. пошт. Літер додатокъ „Бібліотека найзнати“ виходить по 2 початъ аркушъ кожного 15-го и последнаго дня кожного місяця.

Редакція „Адміністрація“ підл. Ч. 44 улица Галицка.

Рукописи звертаються лиши на попереднє застереженіе.

Оголошенія приймаються по цінѣ 6 кр. бг. однога строчкі печаткою, въ рубр. „Надбсланіе“ по 20 кр. а. в.

Рекламація неопечатанимъ вѣльмъ бѣ порта.

Предплату и ксерокопії приймаються: У Львовѣ Адміністрація „Дѣла“. У Віднѣ Назаренстайн і Vogler, Wallfischgasse 10; M. Lukas, Biemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Назаренстайн і Voigler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Назар. Въ Россії Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, поштовій урядъ и „Газети Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дербасовська ул. д. Радиць 9.

Дѣло

Съ днемъ I (13) липня зачинається II. четверть року сегорбочного видалицтва „Дѣла“ и „Бібліотеки найзнатишихъ по-вѣстей“. Просимо поскорити съ присилкою залегостей и дальшою предплаты, щоби въ експедиції не потребовала послѣдовати певерва!

Ново приступаючий Вп. предплатники „Бібліотеки найзнати“, по-вѣстей“ достанутъ парожъ початокъ зачатою по-вѣсти I. Тургеневу „Батики и сини“.

Мале Мементо.

Въ колькохъ числахъ „Дѣла“ видалили, що въ нашій Долитавщинѣ под-готувлються поволи певні змѣни въ системѣ внутрієнної управы. Именованіе новихъ двохъ министрствъ въ пози парламентарного круга, вѣсти о димісії министра фінансівъ, оса-дженіе президентуръ краївихъ Нѣмціями, — все то есть дуже явнимъ прогностикомъ, що кабінетъ гр. Таффого виївободжується рѣшучо въ підь виїмкою дотеперїшної бѣльшості Рады державної, а нь недалекої будущности може и захотѣ рѣшучо перехилитись на іншу сторону. Якъ колись безвиглядний централізмъ въ користь елементу нѣмецкого, такъ нынѣ виїнавтурована федерація коронихъ краївъ, однакожъ въ фортифіанемъ лиши деяньїхъ славиньськихъ народівъ — обѣ системи показались средстами не ведучими до головної цѣлі, т. в. скріпленія ідеї державної австрій-ской съ увагляденіемъ духовихъ и еконо-мичныхъ потребъ не толькожъ краївъ коронихъ, але и вѣтъ народівъ австрійскихъ.

Нынѣшня бѣльшість парламентарна въ Радѣ державної не дожіє забутъ осінної сесії. Она показалась дуже мертвую и безъ всякої ініціативи нѣ то до „помирення“ по-одинокихъ австрійскихъ народностей нѣ до поправы економічного быту державы. На сихъ двохъ поляхъ нѣхто не іодітъ дотеперїти нѣ найменшихъ, найдробнійшихъ уерѣхдѣтъ. Все лишилось, якъ бувало, именно у настъ, а въ Чехії съ тою рѣчицею, що елементъ славиньській виївъ крыху переваги, але меншості нѣмецкої не вдоволинъ.

Що ідея державна не скріпилаась, вина спочиває въ укрывихъ стремленихъ верховод-ничихъ сторонництвъ національнихъ до певного рода сепаратизму. Каждому хочеся наслідувати автономічний устрої короны св. Стефана. Чехи стремлять до нового увіання своїхъ историчнихъ правъ, галицій керманічѣ додають соасене для себе въ отлученію Галичини вѣтъ Долитавщины. Побоїчъ того вирина виїлево вѣстна Ягайлоньска ідея, мутна, якъ мутій головы, що виїгрѣли. А каждому въ сихъ національнихъ верховод-ничихъ сторонництвъ забагаєса гегемонії у себе дома, черезъ що знову спиняєса радикально вреалізаціонне виїщеніе програми: помиреніе народівъ. Национальный сепаратизмъ и такій-же егоїзмъ суть отже побоїчъ мертвоти духовихъ головными причинами, що дотеперїши бѣльшість парламентарна тратить землю підъ ногами.

На той тематъ и пише монахійка „Allg. Zeit.“ въ 7 липня, „О Австрії и въ самой Австрії говорится виїди дуже богато — пише сїї виїчайно добре по-інформованій органъ — але мало хто знає основно відношенія сїї старої державы. Национальный проводіръ сто-рбъ мають на устахъ свою народність, а про Австрію вгадують лиши вѣтъ некото. Мають они славиньській бѣльшість и суть они при власти, то виївляються австрійцами лиши до половины; суть они въ меншості, то ворогують противъ Австрії. Мадаре не хотить и слухати про виїсъ монархію австрійку а делегації не нараджуються павѣти сподільно, а мимо того на нихъ нещастіє висить надъ ними марою таки „держава“ и не даетъ имъ довер-

шити свои центрифугальній намѣреніи. Австрія похожа на шестѣрню. Огь часу до часу про-бует острійшій кінь скочити въ бокъ, але такъ якъ не у всѣхъ есть одно національне стремленье, то прочі коні въ шестѣрнѣ не идуть за нимъ, здергують его, утомлять, ажъ поки ослабленій не верне назадъ до дышля. Австрія поїдає въ собѣ спиняючу силу для всякого сепаратизму. Наколи однакожъ жадна складова ви части не може достигти своего идеала, то виїди панує невадоване.

Зилюстровавши сими короткими словами дуже вѣроа внутрієнній отвѣщенія нашої державы, переходить авторъ статії до ілюстрації ви досить сумніхъ економічныхъ обста-ваний. По его думцѣ, Австрія мало використала для себе двадцать-лѣтній миръ, а нынѣшна ви финансова система не даетъ поруки на економічні успѣхи. Угорщина именно ви-вала дуже некористно на економічні справы Долитавщины. Система високого оподаткованія не конче втівіє продуктивній силамъ и т. д. Всѣхъ чорныхъ красокъ сїї ілюстрації годъ намъ наїти вѣрно репродуковати.

Въ кінці статії виїгає авторъ до сїї-чення фактівъ, довершенихъ въ предпідїй сесії Рады державної и каже: „Въ Австрії рѣ-шають все Мадаре съ школою для Долитав-щины, тоги ледви третину державныхъ ви-датковъ самі покрываютъ. До того при що-десять-лѣтніхъ „угодахъ“ умѣють они силь-ну політику терпельну и законы о безпосе-редніхъ податкахъ для себе якъ найбѣльше використувати. Въ Долитавщанѣ отгравають знову ту саму ролю Поляки, т. в. они рѣша-ють о законахъ, когдї ихъ самихъ лишь ма-ло дотыкають. А рѣшенія такъ, якъ примѣ-ромъ сказавши въ справѣ нафтойї, запада-ють неразъ въ чисто вартіївихъ мотивовъ бѣль ви-гляду наїти на ихъ власну господарку країву. Дѣйстно управляетъ нынѣ Австрію дѣвъ меншості: мадарскихъ и польскихъ полі-тиківъ, когдї виїшли переважно въ бѣльшіхъ по-вѣлостей. И хотій бы имъ хто признає вручадесь въ тактицѣ політичній, то въ гос-подарскихъ и финансовыхъ справахъ сїї при-анати имъ не можна. Въ Австрія маємо теперъ Раду державну, сїїмъ угорскій, дѣвъ де-легації, множествомъ сїїмъ краївихъ, множествомъ ради по-ївтовихъ и громадскихъ, отже по-вѣно конституціонализму. Щось до того такъ-щасливъ, що поїдаємо 2500 початъ вѣтъ тай-вихъ соїтвниківъ, але найбѣльше оподаткованія жителі, Нѣмцѣ, когдї матеріальну машину державы удержують въ руку, суть нынѣ безъ рѣшучого вїтанія на законодательство.“

Въ статії сїї видно, що она писана и-менно въ интересѣ Нѣмцівъ австрійскихъ, але поминувши сїї, дас она не лишь досить вѣрний образъ фактичного угрупованія на-шихъ отнесинъ внутрієнніхъ, але повинна за-разомъ послужити нынѣшнимъ кермуючимъ бѣльшостимъ парламентарнимъ, такъ держав-нымъ якъ и краївымъ, именно галицкимъ за-менто, що въ дотеперїшній хибної дороги належить чимъ-скорше вїйти. Инакше — ро-ли ихъ скончаться скорше, якъ самі може ду-мають. Нѣ край не виїскавъ нѣчого підъ ви-глядомъ економічнімъ — наколи що грубо не стратиць — нѣ Русини, а наїти нѣ на-рдѣль польский не суть задоволений вѣ роботы делегаційної, когдї була вовсімъ безвиродук-тивна. Наколи-бѣ отгакъ керма сїїравъ державныхъ мала по тому вѣмъ перейти въ руки нѣмцівъ австрійскихъ и почалась реакція централістично-нѣмецка, то вен виїна буде спочивати на делегаціяхъ польской и ческой. Чи виїгдана для сихъ двохъ делегацій конст-еліція верно колись, або чи скоро верне, можна дуже сумніватись въ виду тихъ системъ державнихъ, які практикуються въ двохъ су-суїдніхъ монархіяхъ. Австрія есть на дорозі помогти своимъ народамъ славиньскими, але самі Славяне безъ вини Русинівъ, стараются,

можуть найти пристановища, а людей ро-зумныхъ, честныхъ и совѣтныхъ, людей, що суть прихильні рускій школѣ и рускій мо-лодежі. Маємо надѣю, що мѣста рада школи на окружна піде за добрымъ примѣромъ Рады мѣста Львова и виїслушавши нашу голось та ви-бере для нової школи людей, когдї скотять широ и совѣтно трудитися для неї.

Предплата на „Дѣла“ для Австрії: для Россії: на цілій рокъ . . . 12 зл. на цілій рокъ . . . 12 рубл на півн. року . . . 6 зл. на півн. року . . . 6 рубл на четверть року . . . 3 зл. на четверть року . . . 3 рубл съ дод. „Бібліотеки“: съ дод. „Бібліотеки“: на цілій рокъ . . . 16 зл. на цілій рокъ . . . 16 рубл на півн. року . . . 8 зл. на півн. року . . . 8 рубл на четверть року . . . 4 зл. на четверть року . . . 4 рубл на сїїмъ додатокъ: на сїїмъ додатокъ: на цілій рокъ . . . 15 зл. на півн. року . . . 7-50 зл. на четверть року . . . 3-75 зл. съ дод. „Бібліотеки“: на сїїмъ додатокъ: на цілій рокъ . . . 19 зл. на цілій рокъ . . . 6 зл. Позднію чило коштує 12 кр. а. в.

Послѣднє число „Дѣла“, зъ суботы, сконфіскували ц. к. Прокураторія державна за статю помїщену на сїїмъ мѣсці індъ заголовкомъ „Стань виїмковий“. Задля сїї-непонори не могли мы вже виїготовити другого накладу и для того розсылаємо его ажъ нынѣ. Слѣдующе число „Дѣла“ виїде въ четвертъ въ збѣльшеної обсягу.

Маленька просьба до львівської мѣської Ради школи на-окружної.

По довгихъ короводахъ и немалыхъ за-ходахъ дбдалися на конецъ львівської Русини того, що имъ вже давно право належалось. Съ початкомъ, нового року школи на-окружної буде виїкрыта у Львовѣ окрема руска народна школа чотирьо-класова для дѣтей обоєго пола. Буде школа, наїдется и дѣти до неї, и все може пойти якъ найкрасивімъ ладомъ; розходиться якъ обсадженіе нової школи втівідніми учительськими силами. Поученій горкимъ до-свѣдомъ не можемо не виївнути уваги львів-ської Ради школи на-окружної, и віносимо до неї за-вачаєсъ виєпросью, щоби при обса-джуваню новихъ силъ учительськихъ мала передовсїмъ на уважѣ добро школы и була осто-рожно при виборѣ новихъ силъ учительськихъ. Для новозаснованої школы прїадесь передо-всїмъ обєдити посаду ви управитель. Якъ може добрый и совѣтний управитель повести школу и на індомъ становищи може ви постави-ти, сего не потребуємо доказувати; але що може зробити чоловікъ злої волї, на се давъ намъ горкій примѣръ управитель рускої школы виїравъ у Львовѣ, п. Титъ Вудзинов-скій. Доси надъ двома одинокими на цілій край рускими чотирьо-класовими школами на-родними виїсла якась сграши судьба. Одну розбивавъ и руйнувавъ ви управитель и треба було ажъ довгихъ процесівъ, щоби алому зарадити, а въ другої сталося лихо, когдї бо-дай чи не тяжко отбоясъ си на нової школѣ. Всему тому була виновата зла и небтпвѣдна обсада силъ учительськихъ. Коли минувшого року розбігла була лишь вѣсть, що для рускої школы народної при польській школѣ им. Парамовича, має бути іменованій учите-лемъ для першої класу п. Квятковскій, для новозаснованої школы прїадесь передо-всїмъ обєдити посаду ви управитель. Якъ може добрый и совѣтний управитель повести школу и на індомъ становищи може ви постави-ти, сего не потребуємо доказувати; але що може зробити чоловікъ злої волї, на се давъ намъ горкій примѣръ управитель рускої школы виїравъ у Львовѣ, п. Титъ Вудзинов-скій. Доси надъ двома одинокими на цілій край рускими чотирьо-класовыми школами на-родними виїсла якась сграши судьба. Одну розбивавъ и руйнувавъ ви управитель и треба було ажъ довгихъ процесівъ, щоби алому зарадити, а въ другої сталося лиxo, когдї бо-дай чи не тяжко отбоясъ си на нової школѣ. Всему тому була виновата зла и небтпvѣdна обсада силъ учительськихъ. Коли минувшого року розбігла була лишь вѣсть, що для рускої школы народної при польській школѣ им. Парамовича, має бути іменованій учите-лемъ для першої класу п. Квятковскій, для новозаснованої школы прїадесь передо-всїмъ обєдити посаду ви управитель. Якъ може добрый и совѣтний управитель повести школу и на індомъ становищи може ви постави-ти, сего не потребуємо доказувати; але що може зробити чоловікъ злої волї, на се давъ намъ горкій примѣръ управитель рускої школы виїравъ у Львовѣ, п. Титъ Вудзинов-скій. Доси надъ двома одинокими на цілій край рускими чотирьо-класовыми школами на-родними виїсла якась сграши судьба. Одну розбивавъ и руйнувавъ ви управитель и треба було ажъ довгихъ процесівъ, щоби алому зарадити, а въ другої сталося лиxo, когдї бо-дай чи не тяжко отбоясъ си на нової школѣ. Всему тому була виновата зла и небтпvѣdна обсада силъ учительськихъ. Коли минувшого року розбігла була лишь вѣсть, що для рускої школы народної при польській школѣ им. Парамовича, має бути іменованій учите-лемъ для першої класу п. Квятковскій, для новозаснованої школы прїадесь передо-всїмъ обєдити посаду ви управитель. Якъ може добрый и совѣтний управитель повести школу и на індомъ становищи може ви постави-ти, сего не потребуємо доказувати; але що може зробити чоловікъ злої волї, на се давъ намъ горкій примѣръ управитель рускої школы виїравъ у Львовѣ, п. Титъ Вудзинов-скій. Доси надъ двома одинокими на цілій край рускими чотирьо-класовыми школами на-родними виїсла якась сграши судьба. Одну розбивавъ и руйнувавъ ви управитель и треба було ажъ довгихъ процесівъ, щоби алому зарадити, а въ другої сталося лиxo, когдї бо-дай чи не тяжко отбоясъ си на нової школѣ. Всему тому була виновата зла и небтпvѣdна обсада силъ учительськихъ. Коли минувшого року розбігла була лишь вѣсть, що для рускої школы народної при польській школѣ им. Парамовича, має бути іменованій учите-лемъ для першої класу п. Квятковскій, для новозаснованої школы прїадесь передо-всїмъ обєдити посаду ви управитель. Якъ може добрый и совѣтний управитель повести школу и на індомъ становищи може ви постави-ти, сего не потребуємо доказувати; але що може зробити чоловікъ злої волї, на се давъ намъ горкій примѣръ управитель рускої школы виїравъ у Львовѣ, п. Титъ Вудзинов-скій. Доси надъ двома одинокими на цілій край рускими чотирьо-

Такъ отъ Россіи добра приготовилась, заимъ честь съ Русинами) иже изъ ссыпать русскій юдѣй ладъ країнскимъ становищемъ и нанести Подольскому, котрый Русинамъ радѣѣть не одно съѣданье. Але иже того выступило исподѣльно дѣлъ Орлецкій, поспешишися изъѣздити и говорить, и дрожачиши головою подѣльть постѣнане изъѣтритомъ виновныи на заснованіи школы русской. Въ рѣчи своихъ изъѣтритъ несчастный бѣдѣніе цѣлѣй Радѣї конвенцію, что она даетъ теперь Русинамъ школу помѣсть виновнаго министерства и Кр. Рады школьнаго, а передъ тѣмъ о школу ту езъ привилѣствомъ и Русинамъ процесувалася. Дальше боязь п. Орлецкій надѣни "обушивателю", наколи молодѣжь иже изъ лавки народной школы становиша раздѣляти на руску и польскую; накликуванъ бѣтакъ голосомъ ментора: "Нѣ гбѣшъ шѣоѣ какъ гдѣ камъ?", звернувшись увагу, что изъ генеральшай школы молодежь рускою есть лишь 129 хлощѣвъ и то дѣтей заробникъ, прачокъ, сторожебъ, козынокъ, а мало тѣ интеллигентныхъ ворѣтъ рускаго, и закицкая спасодѣлью о шерпѣй автономіи штогъ мѣста Львова изъ давнинъ часахъ дѣтского, бо давнѣшъ Львовянинъ мали лишь одну школу польску. На рѣчу ту, прикрашену ще большого ефекту взг҃дюю про Ігай-онскій часы и братній рѣшѣтъ гнѣзда, которымъ лѣтеникъ Нестора була писана и которыхъ можи иными изъ гнѣзда говорить вѣйсе Wiesiewski — на рѣчу ту бѣтакъ съ поиномъ спокоинъ проф. Ватиниантъ. Онъ бѣтъ именину союзъ п. Орлецкого о неконвенціи постѣнаніи Рады мѣсковъ. "То, що нынѣ ухвалило", — сказали бесѣдники — "выѣздили иѣ разъ конвенцію за того, що въ 1884 роцѣ Рада наша поѣшила виновнаго паралельной руской класи при школѣ им. Пиромозита. Есть се лишь довершенье початого дѣла, оскрѣтое на дѣйствіяхъ потребахъ рускихъ жителій мѣста Львова. Рада мѣска привила тогда при дѣбѣтѣ надѣй буджетомъ мое внесеніе на заснованіе агадныхъ рускаго паралельныхъ класи одноголосно, а нынѣ школу ту стабилизуя. Я мѣгъ бы покликатися тутъ на рѣшѣніе изъѣшного трибуналу въ 19 січня 1880 р. и на неѣ дотыкаючи сеи сирии разпорядженія школьнаго властей и въ всего мѣгъ бы и доѣздили п. Орлецкому, що Русинамъ лѣвобѣгскімъ належитъ бѣлье искъ дво-классова школа, въ котрой, мимодѣмъ сказани, дѣти не учились бы изѣтъ нѣмѣцкого языка, — але всего того не хочу и порушати въ виду факту, що секція V. по землѣ розвѣтъ рѣшила приступити до заснованіи 4-классової школы рускою. Признаюсь, що внесеніе п. Орлецкого извивало мене и выкликало бодай у мене великий несмакъ. Я радъ бы не бѣтъ подѣбѣтъ на замѣты моего преопинанта, бо они и мають дѣйствіости за собою и по той причинѣ, що не хотѣть бы выкликувати якои немиліи дискусіи. П. Орлецкій боятися раздѣлу молодежи на народній школѣ. На справу ту треба дѣятися передъ вѣтъмъ въ дидактического становища, принятого цѣлымъ образованымъ сѣвѣтомъ аксюму, що першу науку дитина повинна одержувати лишь въ матернѣмъ языку. Зъ подѣяго правила наше годѣ выломлювалася. Въ середніхъ и вищихъ школахъ буде що досить часу тѣмъ розлученіемъ дѣтимъ получиться, а замѣчу, що въ рускѣ школѣ вже въ II класѣ а наѣтъ въ другій роцѣ I класи дитина руска буде училичися польского языка. П. Орлецкій подає число учениковъ въ нынѣшніхъ рускихъ паралелькахъ на 129. Такъ не есть. Съ початкомъ сего роцу висіло тамъ 147 хлощѣвъ. На той підѣставѣ, підѣя 4 артикулу уставы школьнаго въ 2 маю 1873 р., належитъ Русинамъ лѣвобѣгскимъ вже 3 класова школа. На тое мала взг҃дъ вже въ V. секціи и въ діялого підѣла дальше, яко п. Орлецкій намъ предклада. Варотѣть п. Орлецкій самъ хоче дѣлти молодѣжь нашу, бо признає Русинамъ дѣвѣ окремѣ класи. Чи се конвенція? Конвенція казала бы жадно не дати! Наколи отже п. О. не бѣтъ раздѣлу, обмеженого на два дѣта, то я ему заручую, що четыро-лѣтній раздѣлъ не пошкодить нѣкому. П. Орлецкій замѣтивъ, що въ рускѣ школѣ есть богато дѣтей въ найбѣдѣшійшои веретви. Се мене вовсѣмъ не дѣмас и я могу заручити що. бесѣдниковъ, що менѣ такъ само мила дитина заробника и прачки, искъ дигина першого аристократа лѣвобѣгскаго, и що о нихъ образованіе буде зарбно дати (браво!). П. Орлецкій гадавъ що о оборонѣ мурбѣ мѣста Львова въ давнинъ часахъ и успѣхъ сеи обороны приписанъ той обставинѣ, що тогды у Львова була лишь одна школа. П. Ор., вадає, мавъ на гадѣвѣ лѣтга 1848 и 1855. Але до того мушу замѣти, що якъ разъ тогды Львовъ поїдавъ дѣлъ школы: латинську и окрему руску, засновану въ 1597 роцѣ. Моя логика есть остаточно така: дати, що кому належите, а тогды лишь можна приступити смѣло до наїденого и жадати его руки до спѣльної обороны".

Рѣчь проф. Вахниніа Рады мѣска пришла съ оплесками и по словѣ референта маже всѣмъ голосами поднесла внесеніе V. секціи до ухвалы. Проф. Вахнинінъ подикувъ бѣтакъ репрезентаціи мѣсковъ за достойне поїданіе справы, а Вл. президентови за "его дотерпѣніе старавиу опѣку надъ рускими паралельными класами въ бѣдною молодежю".

Справоуданіе посольске.

Побогъ до Рады державной зъ округа Жовкѣвъ-Сокаль-Рава руска, Вл. оов. Василь Ковальскій, приѣдъ дні 5 (17) с. и. до Сокаля, де дні 6 (18) с. и. стало передъ выборцами въ сали Рады поїтової и здасть оправу зъ своеи дѣяльности посолъсково. Зъ Сокаля перѣдъ сав. Ковальскій дні 7 (19) с. и. до Равы, въ ополя и въ Жовкѣвку, де імовѣрно дні 25 л. червня стапе въ Куликовѣ знову передъ выборцами. О сѣмъ поїдаймо подамо въ отповѣдѣмъ часѣ точну звѣстку.

Руска народна школа у Львовѣ.

По 8 лѣтній тиждѣй борбѣ дождалисѧ Русини мѣста Львова чотиро-класову народну школу съ рускимъ языкомъ въкладо-вымъ. Хто бувъ тони борбы головнимъ въновникомъ, не се кидаюши пытѣ грубу опону ненависти, пересѣдѣчнъ, що прикригъ вгади не родить школи ичѣкої позитивнаго. Було але, але стало добрѣ — жадно бѣльше теперѣшнѣстю и стараюсѧ про лучшу будучибѣст.

Репрезентація мѣста Львова порѣшила на сѣмъ засѣданію дні 8 л. липня с. р. засновати окрѣму народну школу руску чотиро-класову для дѣтей обо-вого пола съ початкомъ роцу школьнаго 1886/7. Внесеніе на заснованіе висіло въ V. секції рады мѣсковъ, въ референтомъ єго, по абдикації д-ра Пентака, бувъ проф. Солескій. Короткими але ядреними словами представивъ п. референтъ конечнѣстъ заснованія такої школы, не оглядаючися на розпорядженіе министерства исповѣдань и просвѣтѣти въ дні 9 вересня 1884 до ч. 16427 и та-къ же розпорядженіе Рады школьнаго краевої въ 29 вересня 1884 до ч. 12596 та 26 марта 1886 р., въ которыхъ выходило, що Русинамъ мѣста Львова належитъ вправдѣ окрема руска школа, але въ которыхъ откликаюся на приписи артикулу 4 уставы школьнаго въ 2 маю 1873 р., а тѣмъ самимъ дно можнѣсть вѣю оправу такъ повесті, що Русини лѣвобѣгскіи не разъ могли одержати лишь дво-классову школу, а съ часомъ доперва бѣльше класову. На тонь становищи стапула наѣтъ Рада школьнаго округу, референтъ магистрату, п. Wiedmannъ, самъ магистратъ и первѣтно Усекція рады мѣсковъ на предложеніе д-ра Пентака. Заходъ лѣвобѣгскихъ радынъ Русиновъ и людимъ добрии волѣ, такимъ-же радынъ. Поля камъ, удалось однакожь цѣлу справу звести на дорогу достойнѣшаго, дѣйстивно горожанскаго трактованія, котрого результатомъ було више згадане внесеніе на заснованіе поїдної 4-классової школы. Замѣтимо, що въ секціяхъ боронили справедливыхъ жаданіи Русинамъ лѣвобѣгскимъ д-ру Ал. Огоновскому, проф. Вахнинінъ, д-ру В. Ільницкій и о. ректоръ Бачинській. Зъ польскихъ радынъ попирали ту справу въ секціяхъ маже всѣ члены съ вимюю лиши колѣхъ сингелюдовъ. По тѣмъ всѣмъ вдавалось, що на поїдомъ засѣданію Рады мѣсковъ нѣхто вже не скоче часливо довершну гармонію певати якимъ-небудь диссидентомъ. Терпѣнія репрезентаціи мѣсковъ, хотя не носить титулу "Лауреатії i Zgody", (якъ въ бурнистрованіи д-ра Гниньскаго въ лѣтахъ 1880—1882 и коли вдалася ить про-

Въ справѣ вдовично-сиротскаго фонду.

Порушена иже въ ч. 60 "Дѣлѣ" справа вдовично-сиротскаго фонду, въ котрой 75.000 кр. даною ѿзкладомъ капіталъ до "Заведенія", удостоилась въ ч. 67 "Мира" бѣтакъ, ѿ стороны управляющеї тѣмъ фондомъ комисіи*. Въ бѣтакѣ не входити однакожъ комисіи, въ ради ѿ предѣдателю, ѿ міраторичнѣу струму рѣчи, лишь ударю на о. Стефановича, дескоже яку, що не привѣтъ мандату бѣтакъ на Загальній Зборы делегатомъ "Заведенія", а тѣмъ самимъ вмусивъ комисію до вибору о. Грабинському. О предѣдателю констатує пра тѣмъ, що о. Грабинському комисію на виѣданію 7 маю с. р. поручила дѣлъ рѣчи, имено, що въ кождого виѣданію "Общо-рим. крд. Заведенія" предѣдателъ єй висъмъ якъ наїтойнѣшій редакції о фінансовомъ положеніи "Заведенія", въ бѣтакъ, що є о добраніи реченої 75.000 кр. усильно старавася. Иже однакожъ сама комисія усильно подбала о виконаннѣ єго припорученія, даного о. Грабинському, съѣдити фактъ, що онъ, вобразивши въ тѣмъ виѣданію делегатомъ о. Грабинського, поїдомилъ о тѣмъ виборѣ свого мандата донесено въ дні 26 л. маю 1886 р. Само собою розумѣється, що о. Грабинському, поїдомленій о вѣтъ донесенія на пять днівъ передъ Загальними Зборами делегатомъ "Заведенія", котрой то Зборы бѣтобулисѧ 1 л. червня 1886 р., не мѣгъ свого мандату подѣя вѣтъмъ уваженіемъ виконати, въ виду §. 70 статута "Заведенія", котрый постановивъ, що всякий внесеніи бѣтъ управліннѣхъ до голосованіи членівъ лиши тогды можуть прїйти на порядокъ днівній Загальній Зборѣтъ, наколи будуть 14 днівъ піредъ тѣмъ письменно предложени дирекції "Заведенія".

Зъ тогого и виходить, що въ першій лінії сама комисія провинилася, що ви-жаданіе: добрати 75.000 кр. въ закладомъ фонду "Заведенія", не могло прїйти въ бѣтакъ виѣданію д-делегатомъ "Заведенія" на дні 1 л. червня. О. Грабинській мавъ, просто сказавши, визнаній руки, бо одержавъ бѣтъ ко мисії вдовично-сиротскаго фонду мандатъ, котрый виконати не бувъ нѣакъ въ силѣ. Его мандатъ бувъ про то чисто иллюзоричнѣй и діялого, въ цѣлі вестороннаго пожен-нія сара-ви, ногукою нынѣ фактъ, що о. Грабинській въ той точкѣ вовсѣмъ не провинився, и що въ отвѣтальнѣстъ за свицтульну утрату 75.000 кр. въ вдовично-сиротскаго фонду на теперѣ спочивавши на той личності, которая такъ виѣдѣла вѣтъмъ — бо доперва по 19 днівъ — дала о. Грабинському знати о єго виборѣ на деле-гата на Загальній Зборы "Заведенія".

Вѣтъ тихъ дуже красныхъ рѣчъ дѣ-їдуючись однакожъ не въ вгаданіи бѣтакъ предѣдателеви управліючої комисії вдовично-сиротскаго фонду, въ котрѣмъ часѣ и на інку квоту? Зъ ропраніи бо судови показавлось, що поїтъ Михалка висило лиши 146.000 кр., котрой Киндера було напѣтъ невѣстство, а Хуна вѣдѣрандувалъ лиши пару сотокъ. Привѣтимъ, що вгаданіе тѣдка вмальнервувала — говорїмъ деликатно — и пѣть мільона, та-де-же опинилось ще 500.000 кр., въ чѣмъ ви-шени, або въ чигъ виїшими? А коли-же въ офіціальному сарановданіи о. Грабинського, опертого на книжкахъ "Заведенію", були "мальнервациі", то діялого теперѣшнія дирекція не поїдомокъ о тоймъ ц. к. державнія прокураторію? Ін-циїлла партія Михалка виїде на верхъ и ємъ — признаемся — мусимо до того довести, що вже ви-жаданіе єго субъективнѣй поглядъ на відношеніе фонду вдовично-до "Заведенія" и справоуданіе о фінансовомъ положеніи самогожъ "Заведенія". Еманації о. Грабинського противъ "Дѣла", котрой свою статью цѣлу на справу порушило, мусимо пропустити. О. Грабинській писавъ своє "въ оборонѣ правды и чести" въ "своїмъ" окремомъ стилю а по смаку "Мира", и діялого що третій стишокъ уживавъ такихъ "міявматичнѣхъ" выражень, котрі въ приличній часописи и въ приличнѣхъ проискової. Се гробы не убиває и вишуруючись сїмъ покликати насъ впередъ карний судъ. Де були мальнервациі, тамъ була и школа для інституції; де єсть школа, тамъ єсть и виновникъ; де виновникъ, тамъ повиненъ бути и жалобникъ, а сїмъ жалобникомъ мусить бути виїшнія дирекції "Заведенію" въ причини всякому дуже звѣнно.

Зъ дописи о. Грабинського до "Мира" ви-жадимо що єго субъективнѣй поглядъ на відношеніе фонду вдовично-до "Заведенія" и справоуданіе о фінансовомъ положенію самогожъ "Заведенія". Еманації о. Грабинського противъ "Дѣла", котрой свою статью цѣлу на справу порушило, мусимо пропустити. О. Грабинській писавъ своє "въ оборонѣ правды и чести" въ "своїмъ" окремомъ стилю а по смаку "Мира", и діялого що третій стишокъ уживавъ такихъ "міявматичнѣхъ" выражень, котрі въ приличній часописи и въ приличнѣхъ проискової. Се гробы не убиває и вишуруючись сїмъ покликати насъ впередъ карний судъ. Де були мальнервациі, тамъ була и школа для інституції; де єсть школа, тамъ єсть и виновникъ; де виновникъ, тамъ повиненъ бути и жалобникъ, а сїмъ жалобникомъ мусить бути виїшнія дирекції "Заведенію" въ причини всякому дуже звѣнно.

Закімъ будемо могли подати подобнѣйшій описъ ювілейного торжества въ день ХХV ти-ро-ко-ваний літературної дѣяльності Осипа Федъковича, подаючи на сїмъ мѣсцѣ хоче коротеньку звѣтотку про него. Вѣдь второкъ по полуничнѣй зборахъ въ тѣсномъ льюкали черновецкої "Рускої Беїдъ" дуже велико чило гостей, въ позердніяхъ на почетнѣйшій мѣсції і самъ ювілатъ, Осип Федъковичъ, въ гуцульському строю. Перші промови голова "Рускої Беїдъ", п. І. Іагуловъ, а отдаши честь ювілатови, отодомивъ дуже увадтній его портретъ, виконаний братомъ бѣдника. По промови отпітававъ хоръ академії "Многая лѣта" а д-ръ Степанъ Смаль Стодїї мавъ бѣтакъ дуже гарний отчить о літературній дѣяльності ювілати, о єго становищії въ літературѣ рускїй и о умовнѣйшій роботѣ Русинъ на Буковинѣ. По отчить отпітававъ хоръ цѣлій рѣдъ пѣсень, виїшовшихъ въ подѣ ювілати, якъ: "Поклонъ" (муз. Вербіцкого), "Гуляя" и "Зъ окружкѣ" (муз. Нижанківського). Одоля п. Пашовиць отడомливавъ "Сони-мары" а п. Шкурганъ отчить оповіданнѣ ювілати: "Три якъ родні брати".

Глубоке враженіе виїкликала депутатії єлизавета Раранча, поз. кіцманьского, котрый виїкликало якъ виїкликало? А да-жено виїкликало громаду "Заведенія" і сама та кросава виїкликало сїмъ ювілату, що виїкликало єїдиною сїмъ ювілату? А чому-же не требуети єїдиної ювілати організації, що виїкликало єїдиною ювілати організації? Наколи виїкликало єїдиною

мнарії, отъ „Рускои Беѣды“, „Академичнаго
Брацтва“, выдавцѣвъ „Музикальной Библіотеки“;
оттакъ отъ редакціи „Дѣла“ и „Зеркала“; и отъ
проф. Дмитрія Вѣнцковскаго. Зъ Вѣдня наспѣли
телеграммы отъ тов. „Сѣчъ“ и отъ п. Григ. Куп-
чанка. Дальше наспѣли телеграммы: зъ Бродка отъ
п. Ив. и Евгеніи Ярошиньскихъ; зъ Сучавы отъ
авок. суд. п. Коралевича; зъ Выжницѣ отъ І. Руд-
ковскаго; зъ Копманя отъ Русинова кѣцманьско-
го повѣта; зъ Подбужа отъ п. Т. Реваковича;
отъ Стрыйскихъ Русиновъ; отъ фил. „Просвѣты“
въ Тернополи и отъ п. Бѣлоуса, дир. гимн. зъ
Бохнѣ. Отъ читальни въ Добростанахъ наспѣло
обширное привѣтнѣе письмо. Дальше наспѣли ще
телеграммы зъ Krakova отъ редакціи „Now on
Weser“ отъ п. В. Масляка и т. д.

По оконченію вечерку збралося около 100
человѣкъ на спольну вечеру въ готелю „подъ яркою“
(Hotel Lamsh). Тутъ разпочавъ п. Е. Поповичъ
рядъ тостовъ краснымъ стихомъ власного утво-
ру въ честь ювиліята. Ви. о. Иондоръ Воробке-
вичъ зложивъ горячими словами желанія ювиліятови
„свому братови по п'они“, а академикъ, п. Климъ,
выголосивъ беѣду именемъ русской молодежи. П.
Тыжиньскій подносячи тостъ ювиліятови выказавъ
заслуги его патріотичной работы около добра бу-
ковиньско-русского народа а советникъ суду п.
Ванненцкій высказалъ словами повними гумору
честь ювиліятови. Крым. о. Костецкій поднявъ
тостъ въ руки редактора „Gazetы Polsk-ой“
дякуючи именемъ буковиньскихъ Русиновъ поль-
скому дневникарству за его пріхильность для
русской справы а на то отповѣвъ стихомъ ре-
дакторъ „Gaz. Polsk-ой“ п. Кулаковокій.

Самъ юнаялъ подякувавъ, тронутый до живого, за вѣдь отданій ему почеости, выпивъ въ здравіе свого пріятеля п. Тыманского, урядника при финансовой дирекціи, а опосля виѣсъ ще тоасть въ честь редакціи „Now. Reformы“ за еи сердечный привѣтъ и еи щирость для русской справы. Промовлявъ ще дуже красно п. Еренфельдъ, спбвроботникъ газеты „Czernowitzер Zeitung“ вношено тоасты въ честь о. Костецкого и по: дра Стоцкого, осов. Винницкого, И. Пагуляка, а въ руки п. Поповича въ честь русской журналистики и не забудо такожъ про руске селянство. Позно по пѣвночи разбѣглися гости въ загальному одушевленю.

ДО ПИСИ

Зъ Перемышля

(Посвящение соборной церкви перемыской.)

Въ день Рождества св. Іоана Хрестителя т. е. б с. м. представлявъ Перемышль величавый видъ торжества посвящения соборной церкви перемыской, котре довго позостане въ памяти тыхъ, що въ нѣмъ брали участъ. А було участниківъ въ сѣмъ торжествѣ не мало. Тысячъ и тысячъ народа наѣть зъ далекихъ сторонъ отъ Лиська и Лежайска, а наѣть зъ горъ огъ Турка залягали вже вечеромъ день передъ торжествомъ цѣле мѣсто. Зѣхалось було такожь и дуже велике чиоло священниківъ, бо ажъ около 300, а посли другихъ наѣсть до 400. Въ день передъ торжествомъ т. е. въ понедѣлокъ отправилась по полудни около 5 год. велика вечерня съ літією, съ израстасомъ и акафистомъ, а о. Полянскій выголосивъ проповѣдь. Мала такожь отбутися процесія на Підгорье, де стояла давнійше церковь св. Николая въ де теперь має бута построена каплиця, але за-для дошу процесія ве отбулася. Вечеромъ того дня приїхавъ такожь и Вареосв. Митрополитъ крл. оо. Величкомъ и Бѣлецкимъ и Пресосв. еп. станиславбскій съ оо. Латинськимъ, Бачинськимъ и Семеновыми. На другій день погода такожь не конче спріяла и дошь падавъ цѣлый ранокъ. О 8 год. рано надѣхавъ Преосв. еп. Ступницкій и заразъ розпочалося посвященіе церкви. Під часъ посвященія були такожь присутній Вареосв. Митрополитъ Свѣвестеръ, Преосв. еп. Юліанъ и перемыскій еп. лат. Солецкій и зай-

мъсце на окремо для нихъ приготовленыхъ престолахъ. Церковь и цѣле мъсце залагла величезна маса народа а натовъ бувъ такъ великій, что не только церковь и мъсце коло нее, але майже цѣле мѣсто почавши отъ Францишкановъ вжъ до самой церкви були переповненіи людьми, нереважно селянами. Въ церкви побоючи князѣвъ и достойниковъ церкви заняли мъсца такожъ и представитель свѣтскихъ и войсковыхъ властей, а именно староста п. Заячковскій, президентъ окружного суду п. Просенъ, комендантъ мъсцевой залоги, кн. Сапѣга и др. Зъ прочимъ интелигенціи було въ церкви мало людей, бо черезъ густы масы народа трудно было дѣстатись. Чинъ посвященія скончався около $\frac{1}{2}$, 10, а Преосв. Іоанъ отслужить теперь літургію при азовѣтѣ 5 соборныхъ и 7 почетныхъ крылошанъ. Подчасъ літургіи спѣвали даже краопо хоръ львовскихъ читомцѣвъ, скрыпичный мъсцевый хоръ и священиками въ провинціи о. Л. Менчинськимъ, Коростињскимъ

и другихъ, подъ управсю пытомца п. Сапруна. Особливо красно выпавъ исаломъ „Услыши Господи гласть моя“, а Преосв. Іоанъ тронутый глубоко чудесною мельодією ажъ пролезився и просинъ оттакъ, чтобы хоръ неопѣвать вже мольве „Отче нашъ“, котре на него ще сильнійше бѣжало. Признати треба, что пытомцѣ львовской запрезентувались своимъ саївомъ даже красно и мимо того, что були даже змученій, бо приїхали доперва вѣдь второкъ, завозваний Виреосв. Митроополитомъ телеграфично въ понедѣлокъ въ ночи. Саївъ въ церкви зробивъ даже велике враженіе на сидань и зъентузізмувавъ ихъ такъ, что они склонѣю тиснувшись до церкви, чтобы лишь трошки саїву почути. Въ церкви проповѣдувавъ о.

Шашкевичъ, а передъ церковю мавъ проповѣдь
о. Матюкъ.

Около 7^и2 год. окончилася литургія и на-
ступило угощенье овященникомъ въ забудованю
канитульномъ. Пѣдчасть угощения промовивъ до
Преосв. Іоанна о. Чемарникъ зъ Сянока и подя-
кувавъ ему за трудъ и заходы около оборони
церкви. О 4 год. отбувся въ епископской палатѣ
обѣдъ данный для духовныхъ и свѣтскихъ достой-
никовъ. Тутъ можно ще и то поднести, что
Преосв. Іоанъ не призабувъ при сѣй нагодѣ та-
кожъ и на рускихъ мѣщанъ, зъ которыхъ такожъ
многихъ на обѣдъ запросивъ. — Крыл. о. Юзы-
нинъ зложенный недугою не бравъ зовѣмъ
части въ торжествѣ.

О 8. год. вечеромъ отбувся музыкально-
декламаторокій вечерокъ въ сали замковой. На
вечерку явилось дуже богато людей выключно
лишь зъ интелагенціи. Епископы и крылошане
вняли мѣсяца въ ложахъ. Вечерокъ открытие д-ръ
Іавинській промовою, въ котрой поднѣсь заслуги
Преосв. еп. перемышского и закопчивъ еи много-
ѣтствіемъ в хорѣ подъ управою о. Копка от-

богато, але знаємо і то, що всюди дуже радо прощанося съ нимъ и мабуть въ часѣ трехъ лѣтъ есть онъ икона третой инспектурѣ. Духовенство руске тут-ши не любить его и жалув за давнѣйшимъ п. Малецкимъ, котрый, якъ кажу, ико добрый Полякъ — не перекиньчикъ — давъ въ школахъ рускихъ про розвѣй руского языка и тымъ выскавъ себѣ загальнѣ поважанье и у насъ и у Русиновъ. П. Петрики не любить тутъ нѣ одинъ интелигентный Русинъ, а мы Поляки призираемо нимъ. Я бодай не любивъ нѣколи въ житю rolowicznego stworzenia, а вамъ доношу для того всѣмъ, що сталося въ Поворознику, щобъ вы знали, що не Полякъ учитель подкопує гутъ грунтъ подъ рускою народностею, але отъ такой Петрики... Помѣстѣть сей листъ въ часописи вашої и старайтесь у властей школъныхъ о то, щобъ такихъ людей не ставляло инспекторами. Згаданий фактъ можу въ разъ потребы доказати, бо свѣдкомъ всего була учителька и мѣсцевый рускій священикъ, о. Іер. Копистянський. Остаю и т. д. 4 липня 1886 р.”

труднѣйшимъ, здається що доказувати і та обставина, що петербурзькій газеты залишили теперъ воїку полемику съ газетами заграницьми а просто лише доказують, що теперъ напівла для Россії якъ разъ пора до дѣлania. Они доказують, що по закрытию народного собранія буде для Россії найльпша пора виступити, бо кн. Александръ нарушуючи тогды межинародну угоду не буде вже мoggъ опиратися на волі народа. Само правительство — такъ доносять англійскій посолъ — постановило заняти становище выжиданоче, бо оно есть переконане, що пародъ болгарокій зробить самъ конецъ панованю Батенберга, а тогды буде можна Россії безпосередно вмѣшатися въ цѣлу справу. — На Чорн旣ъ мори приготовуєсь Россії очевидно до важнихъ рѣчей. По спущеню на води военныхъ кораблївъ, слѣдувало теперъ знесепль вольного порту въ Батумъ. Въ силу 59 арт. угоды берлинської зъ 1878 р. бувъ сей портъ вольнимъ. Які причини були до сего и на якій підставѣ зробила то Россія, доси що не звѣстно докладно; то лише вѣдомо, що Англія и другій державы європейскій одержали отъ россійскаго кабінету вѣ-

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Австрійско-Угорська Монархія

(Реформа семинарий учителскихъ.) Аяко
котору министерство проовѣты окликало въ цѣ
нарадъ надъ реформою семинарій учителскихъ
береся вже въ понедѣлокъ дня 12 с. м. Предс
дателемъ анкеты буде, въ мѣце неизвестно
министра проовѣты д-ра Гауча, шефъ секціи
нойзій Германъ. До участія въ сѣй анкетѣ буде п
ликаныхъ колькохъ краевыхъ инспекторовъ, д
ректоры большихъ семинарій учителскихъ и кол
кохъ профессоровъ. Анкета ся буде посля доно
сень вѣденъскихъ часописей заниматься ревизі
дотеперьшнихъ пляновъ научныхъ и урядже
семинарій учителскихъ, а оттакъ буде ради
надъ пляномъ организаційнымъ для заведенія ф
кового образования для учителей, котрый вже з
таютъ въ чинной службѣ и надъ заведеніемъ
семинаріи для учителей школъ выдѣловыхъ. Д
котрый вѣденъской газеты подали були вѣсть, в
министрство носится съ гадкою злизити степе
образования учителей школъ народныхъ. „Wi
нег Аѣндпост“ заперечуе однакожь той вѣсти.

(О гр. Каз. Еаденимъ), о котрому — я вѣстно — доносили польскій часописи, что бу менований президентомъ краю на Буковинѣ, досить „N. fr. Presse“, что онъ мае бути ласне жаданье перенесеный въ станъ спочин думае опосля убѣгатися о мандатѣ до Радержавной зъ куріи большихъ посѣлостей.

— воту отъ правительства австрійскаго, въ ко-
рой повѣдомлено его о змѣнахъ, пороблены
алатою пословъ въ тарифѣ мытовой и запроше-
го до высказania своего погляду. Угновѣдь на-
ту наступить имовѣрно въ дозорѣ корреспонде-
нціи, а мериторичній переговоры межя обома пр-
ительствами — якъ довѣдусь „Presse“ —
ознѣчнутся окончѣ ажъ въ другой полови-
нѣ Европы.

(Нова несподѣванка для Чеховъ.) Вели
ензацію въ Чехахъ выклекала вѣтъ, що
ѣще вице-президента ческого намѣстнищва,
Ридлера, который має пойти на пенсію, має бу
менований гр. Кильманнсегъ, который
вовѣмъ ческого языка не знаетъ и
правѣтица Смолажъ має бути такожъ спасеною.

ловѣтникъ Смоляжъ має бути такожъ співною
най. „Politik“ подаючи сю сенсаційну вѣо-
дає отъ себе таку увагу: „Вѣсти сїй, о сколь-
на дотыкає наслѣдника по Фридлеру, не може-
брити, бо не можемо пришукати, щоби г.
Аффе виперся своїхъ власнихъ засадъ и щоб-
ажну посаду вице-президента намѣстництва, к-
рый евентуально має заступати намѣстника
сїхъ функціяхъ, повѣрявъ чоловѣкови, котри-
авъть не знає мовы далеко більшої частини ж-
елівъ краю. Прецъ на підставѣ рѣвноправно-
кадаєся навѣть отъ підрядного урядника, що-
нъ знатъ оба краевій языки, о сколько же біль-
реба того жадати отъ вищого урядника. П-
вердженіе сен вѣсти доказувало бы більше я-
остаточно, що гр. Таффе навѣть при таких
менованіяхъ, що такъ дуже и безпосредно д-
ыкають Чеховъ, рѣшає зовсімъ безъ якого в-
удь порозумія съ клюбомъ ческихъ послон-
оступованье, котре вѣдь не може збільши-
цярость отношеній ческого клубу до правител-
тва, якъ се показалось въ поспѣдніихъ часахъ.
— Мы-бы сказали, ще більше таке безвзгляд-
оступованье правительства противъ Чеховъ б-
о-бы доказомъ, що такъ само готово оно пост-
ити и въ вѣхъ іншихъ краяхъ. Судьба мін-
стра Фінансовъ висить лиши на волоску, тре-
де лиши заступити мін. Пражака и усуну-
ти. Земалковскога а реорганізація вже и готова-
ла нась Русиновъ таї змѣни однакожъ зовсімъ
бівнодушній; коли бы мы при цихъ не выграли
о перво не стратил бы пѣнога.

Заграничний Державы

Россія. Огъ часу высланія звѣстной ноты
російскаго правительства до Порты въ сіправ-
олгарской запаувала въ російской полити-
къ дуже нещевна ситуация. Ще 7 с. м. ро-
шилась вѣтъ по цѣлой Европѣ, что англійок
посолъ въ Петербурзѣ доинъ свому правитель-
ству, что въ Россіи настало такъ неприхиль-
ное обстоятельство для Болгаріи, что кождое май-
налъ можна ожидать якихъ важныхъ подѣ-
й. До удержаніе мира съ кождымъ днемъ отда-

труднейшимъ, здаесь ще доказувати и та обставина, что петербургскій газеты залишили теперь вонку полемику съ газетами заграничными а проого лишь доказуютъ, что теперь наопѣла для Россіи якъ разъ пора до дѣлания. Они доказываютъ, что по закрытию народного собранія буде для Россіи найльпша пора выступити, бо кн. Александръ нарушуучи тогда же международну угоду не буде вже мѣгъ опиратися на воли народа. Само правительство — такъ доносятъ англійскій посолъ — постановило занять становище выжиданоче, бо оно есть цереконаане, что пародъ болгарскій зробитъ самъ конецъ панованю Батенберга, а тогда буде можна Россіи безпосередно вмѣшатися въ цѣлу справу. — На Чорномъ мори приготовуясь Россія очевидно до важныхъ рѣчей. По спущеню на воды военныхъ кораблївъ, слѣдувало теперь знесеніе вольного порту въ Батумъ. Въ силу 59 арт. угоды берлинской зъ 1878 р. бувъ сей портъ вольнымъ. Якій праціны були до сего и на якой подставѣ зробила то Россія, доси ще не звестно докладно; то лишь вѣдомо, что Англія и другіе державы европейскій одержали отъ россійскаго кабинету вѣдомость о томъ, але не дали на то ще жадной отповѣди. Нѣмецкій газеты доказываютъ, что сей крокъ Россіи есть отповѣдею для Англіи на поступованье кн. Александра болгарскаго, а англійскій газеты стараются знову доказувати, что знесеніе вольного порту въ Батумъ обходить больше Нѣмеччину и Австрію якъ Англію.

Англія. Політика Глядстона супротивъ Ирландіи зробить здається бóльше фіаско, якъ сего можна було сподѣватись. Результатъ выборовъ въ Англії дуже некористный до теперъ для Глядстона; выглядаетъ такъ, що либералы не только не одержатъ бóльшости, але готові ще вийти и въ значній меншости. — Справа афганська не поконть знову Англію. Въ добре поінформованихъ кругахъ лондонскихъ ходить вѣсть, що Россія хоче часть Афганистану пригучити до царства.

Н О В И Н К И.

— Пригадуємо нашої П. Т. львівської публіації, що завтра д. 11 с. м. отбудеться великий фестинъ, устроюваний товариствомъ рускихъ ремеслениковъ „Зоря“ по болі програмы поданої нами вже даннѣйше. Фестинъ отбудеться въ огородѣ Киселька. Втупъ бѣ особы 20 кр.; билеты фамілійній на 4 особы 60 кр. Початокъ о 4 год. по полуночи.

— Рускій театръ народный розпочне свою пред-
ставлення въ Теребовлі съ днемъ 13 л. липня.
Представлень всѣхъ буде лише 6 и будуть обг-
буватися щоденно. Зо взгляду на такъ обмежене
число представлень зволять наша мѣсцева и до-
окреотна интелігенція, а особливо наше патріо-
тичне Вп. духовенство якъ найчеснійшіе
народу сцену отвѣдувати.

— Выдѣль рускои Бурсы въ Бережанахъ подає синъ до вѣдомости, що въ четверть дня 15. л. липня 1886 о годинѣ 10 рано отбудеся загальний збіръ членовъ рускои Бурсы въ Бережанахъ въ дому власніомъ, на котрый підписаний Выдѣль має честь П. Т. членовъ запросяти, якъ не менше и тѣ личности, котрій бы мали охоту въ члены Товариства приступити. Порядокъ дневный: 1. Ог-
чтанье протоколу зъ послѣднього загальногго збо-
ру; 2. Справозданье Выдѣлу зъ дѣяльності за
часъ отъ 28. серпня 1885 до 15 липня 1886;
3. Внесеніе Выдѣлу, въ якій спосібъ Бурса на-
рікъ 1886/7 має бути уряджена; 5. Выборъ но-
вого Выдѣлу и оправдженіе рахунковъ; 6. Вне-
сенія членовъ. — Огъ Выдѣлу рускои Бурсы въ
Бережанахъ 24 червня 1886. — *M. Соневицкій,*

— Будова рускомъ духовномъ семинаріи у Львовѣ роз-
почнєся слѣдуючого мѣсяця. Міністерство одо-
брило вже дотичній планъ реконструкції, вы-
робленый инж. Гаврышевичемъ, а незадовго мае
въ сїй справѣ приїхати до Львова совѣтн. ми-
ністерства Кохъ. Будовою буде управляти ин-
женеръ делегований въ Вѣдня для надзору бу-
довы дому для дирекціи поштъ и телеграфовъ у
Львовѣ.

— Зъ Стрыя пишуть намъ: Вл. п. Лукачъ, звѣст-
ный спорудникъ улюблѣнныхъ календарѣвъ „Про-
свѣты“ и „Правотаря домового“, зѣбравъ бувъ
поважне число белетристичныхъ и науковыхъ
творобъ що найлучшихъ нашихъ писателївъ въ
цѣли выданія альманаха. Переосвѣдчившия наочно
о критичномъ материальномъ положеню русскаго
касина въ Стрыю, споводованого катасрофою
пожару и бажающи прїйти ему въ помѣчь, пода-
рувъ великодушно всѣ тѣ материали нашому то-
вариству, въ той цѣли, щобы ихъ выдѣти на нашъ
дохѣдъ и зволивъ занятноя симъ выдавництвомъ.
Выдѣль касинъ почувавъсѧ тому до мѣдого обовяз-
ку зложити Вл. Добродіеви нашего Товариства
ширеоердечну подяку за сей цѣнный даръ и трудъ
а заразомъ звергаюсь до Вл. Родимцѣвъ съ по-
кѣрною просьбою, щобы поспѣшили съ зложе-
немъ дробной квоты, татуломъ предплаты на се
выдавництво и сполучающи въ сей способъ *utile*
sunt dulce дали доказъ, що дальше потнованье и

розв'ї нашої інституції народної держави нимъ
на серца. Альманахъ буде об'ємомъ 10—12 арк.
друку на гарн ôмъ папери. Друкъ розпочнеся си-
ми днями и найдальше до грудня с. р. буде у-
вѣ конченый. Передплату въ сумѣ 1 зр. (п 10 кр.
на кошты пересылки) просимо вислати на руки
Пов. Редакції рускихъ часописей або впростъ на
руки Вл. о. Федуловича, катихита гімназіального
въ Стрыю. — Огъ Выдѣлу руского каониа въ
Стрыю. — Наша редакція прійме дуже радо по-
середництво въ сїй справѣ и має надїю, що на-
ша патріотична публіка не залишить прійти въ
сїй одесобѣ рускому каониу въ Стрыю въ по-

64 разы
за еврейский член
иностранца отмечены.
Майко лейка
цвярдеских, король-
ских и князьеских
швейцарии рабочими
порученый.

Осторожность при закупке.

Если хотите найти Иоанна Гофса можно достичь у него
затинать и большинство торговцев; требуйте лишь
чтобы показали его с оригинальной маркой охоронной
(столичной) санкции на труды и обещания на
находка Иоанна Гоффа.

На складе можно раз-
решить 27.000 листов
предмета.

Що десь він удо-
ворюється? У всіх па-
гетах! Ось 40 листів
із 27.000 листів
всіх удоворюється.

Повідомлене о выздоровлении и прилюдна подяка рѣдкого рода въ користь подобно страдающихъ вынаходцеви лѣчучихъ и отживляющихъ средствъ здоровья зъ екстракту солодового.

Повідомлене о чудесномъ выздоровлении пана Григорія Паса, учителя въ Бартковѣ, почта Красне, зъ дня 1 цвітня 1886. Оно писане до

ПАНА ИВ. ГОФА

Съ исками изыгасающимъ единственно спѣшу зложити Вашѣй Высокоблагородности слѣдующе
повідомленіе. Ось шести лѣтъ страдаю и на тяжкій бѣдѣ, неустаючи кашель, при которому иногда
проявляется кровь и неустаючи болѣе грудей и мѣдѣи бути часами такъ сильны, що я зъ умученія
не могу выспоти и мусѣи затыкъ на постѣль. Я всецѣльно пробовать, але замѣтѣи безуспѣши. Противно,
фабриката Вашої Высокоблагородности, пиво здоровья зъ екстракту солодового Ива. Гоффа и солодова
шоколада здоровья употребляю въ пропагу шести недѣль мою паданію недугу, такъ що я теперь уже зовсімъ
здоровъ. Складчики пива Вашої Высокоблагородности пішершу подаку, прошу Бога, щобъ вѣсільи
одержали при сильнѣи здоровью и отдохъ Вашої Высокоблагородности съ моею повідомленіемъ до поміщенія въ
глазахъ для добра подобно страдающихъ людей. Съ найглубшимъ поклонамъ и дохненіемъ вдя-
чностию.

Григорій Нойсъ, учителъ.

Лѣчебно-позитивный матеріи вынайденыхъ явно отживляющихъ препаратовъ зъ
солоду, котрій вернули назадъ сотканъ тысячъ людей утрачене здоровья,
находятся въ егдѣающихъ сполученіяхъ пріятныхъ до позижванія:

1. Въ видѣ смачного дієтического пива здоровья зъ екстракту солодового на застарѣлѣй недугу
найбѣльше средство до улекненія и удержанія житя для сухотниківъ, хорькъ на груди,
зимогатающихъ на легкѣхъ и для реконвалесценцівъ по тяжкимъ хоробрамъ: Недостигніе,
не перевесеніе и не до наслажденія средство въ хоробахъ жіночихъ и на золотуху, на
бѣль экзулда, бракъ крови, слабе трапезенье;
2. въ добрѣй шоколадѣ здоровья зъ екстракту солодового на бракъ крови и выхудасть
ослабленіе, нервозность, бессонница, бракъ аптечнъ;
3. въ бонбонахъ на груди зъ екстракту солодового, въ снѣжнѣи папери, звончаючи и рознуш-
каючи спѣши въ кашли, при хрипѣ и недугахъ органівъ бѣдыхъ;
4. въ сконцентрованѣи екстрактѣ солодової на недуги легкіхъ, астму, кашель и золотуху;
для осбѣбъ, що не люблять або не зносять пива, одиноче для дѣтей;
5. въ мукѣ солодової для живленія дѣтей, ако застуство и лічка помочь для матеріного
молока для дѣтей золотушніхъ и въ наймоднѣйшій вѣкъ;
6. въ гомеопатичнїй кашѣ солодової зъ рознервованію, въ злогахъ и для матерій плека-
ючихъ.

Иоаннъ Гоффа лѣчебно-позитивнїй препараты здоровья зъ екстракту солодового бѣдничай 64 разы
цвярдескихъ, королями, князьями и княгинями, величими князями. 400 заведень лѣчбичніхъ и
тысячъ лѣкарівъ зъ всѣхъ країнъ запрошуєтъ бѣль 40 лѣтъ солодової фабриката Ива. Гоффа и
за сей часъ вѣдѣто звоньши мільйона хорькъ. Съ препараты здоровья, призначеніи всѣмъ, розши-
ряються теперъ 27000 складами въ цѣлї Европѣ, котрій все ще збѣльшається.

Можна дѣстати у всѣхъ антикахъ, другеріяхъ, Народнїй Торговли и великихъ торгов-
ляхъ. Треба жадати Original Extractum malti Iohann Hoffii съ маркою охоронною.

Перша, правдина лѣчуча, скрѣплюча тѣло шоколада зъ екстракту солодового Ива. Гоффа (для
малокровніхъ, бѣдыхъ, сухотниківъ и на бессонницѣ) 64 разы за 40 лѣтъ истинована бѣдничена Фран-
цузскій, англійскій и всѣ прочій шоколады не имаи таихъ наслѣдківъ для удержанія и приверенія здоровья
ако Ива. Гоффа солодова шоколада здоровья; Ива. Гоффа солодової шоколады здоровья не повинна для того
недоставати въ пѣчій домъ.

Бартковъ, 1 цвітня 1886.

Иоаннъ Гоффа, учителъ.

Бартковъ, 1 цвітня 1886.

Барт